

Pia Sjölund

**NUORISOTYÖNOHJAAJA GOSPELMUUSIKON
TAKANA**

**Gospelmuusikoiden ajatuksia nuorisotyön näkyvyydestä
gospelmuusikon ammatissa**

Opinnäytetyö

KESKI-POHJANMAAN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminta ja nuorisotyö

Huhtikuu 2010

TIIVISTELMÄ

Yksikkö Humanistinen ja kasvatusala, Ylivieskan yksikkö	Aika Huhtikuu 2010	Tekijä/tekijät Pia Sjölund
Koulutusohjelma Kansalaistoiminta ja nuorisotyö		
Työn nimi NUORISOTYÖNOHJAAJA GOSPELMUUSIKON TAKANA Gospelmuusikoiden ajatuksia nuorisotyön näkyvyydestä gospelmuusikon ammatissa		
Työn ohjaaja KT Reetta Leppälä	Sivumäärä 40+2	
<p>Tämän tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää, miten gospelmuusikot kokevat nuorisotyönohjaajan työn vaikuttavan heidän työhönsä gospelmuusikin parissa ja mitä hyötyjä ja haittoja näiden kahden ammatin samanaikaisesta harjoittamisesta on. Tarkoituksena oli selvittää, mitkä asiat nuorisotyönohjaajan työstä tukevat gospelmuusikkoa hänen työssään gospelmusiikin parissa ja mitkä asiat eivät tue.</p> <p>Tutkimus toteutettiin tekemällä tutkimushaastattelu neljälle gospelmuusikolle. He kaikki työskentelevät Suomessa nuorisotyönohjaajina, mutta tekevät toisena työnään myös gospelmusiikkia ja kiertävät esittämässä musiikkiaan ympäri Suomen. Tutkimushaastatteluiden tulokset olivat selkeät. Nuorisotyönohjaajan töitä työkseen tekevät gospelmuusikot kokivat nuorisotyönohjaajan työstä nousevien käytännön asioiden, kuten nuorten kohtaamisen ja uskosta opettamisen, tukevan gospelmuusikkoa hänen työssään parhaiten. He kokivat, että nuorisotyö antaa hyvän perustan ja pohjan tehdä gospelmusiikkia. Nuorisotyössä nuorten kasvava kohtaamisen tarve ja heidän henkinen pahoinvointinsa puolestaan eivät tue gospelmuusikkoa työssään.</p>		
Asiasana Kirkon nuorisotyö, ammatti-identiteetti, gospelmusiikki		

ABSTRACT

CENTRAL OSTROBOTHNIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES Humanities and Education, Ylivieska	Date April 2010	Author Pia Sjölund
Degree programme Civic Activity and Youth Work		
Name of thesis THE YOUTH WORKER BEHIND THE GOSPEL MUSICIAN Gospel musicians' views on how youth work reflects in their work as a gospel musician		
Instructor Ed.D Reetta Leppälä		Pages 40+2
<p>This research was about finding out what gospel musicians, who also work as church youth leaders, think about practicing these two jobs at the same time. The aim was to find out how their own work as youth workers affects their work among gospel music. They were asked about what things in youth work they think supports them in their work as a gospel musician and what things do not support them.</p> <p>The research was carried out by conducting an interview to four gospel musicians. They all work as church youth leaders in Finland but they also do gospel music and tour as well. The results of the research clearly showed that the gospel musicians experienced the practical things in youth work to be most supportive in the gospel musician's work. These things included, for example, confronting youngsters and teaching about faith. They also experienced that church youth work gives a good ground and basis to do and perform gospel music. They also experienced that the youth's growing need to confront adults and their poor mental wellbeing are things that do not support their work as a gospel musician.</p>		
Key words Church youth work, professionalism, gospel music		

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
SISÄLLYS

1 JOHDANTO	1
2 GOSPELMUSIIKKI	3
2.1 Pala historiaa.....	3
2.1.1 Nimitys gospel.....	4
2.1.2 1950-luvulta 2000-luvulle.....	4
2.2 Gospelmusiikki ja kirkon nuorisotyö.....	5
2.2.1 Gospelmusiikki ja rippikoulutyö.....	7
2.2.2 Gospelmusiikki ja oppilaitostyö.....	8
3 GOSPELMUUSIKKO	9
3.1 Nykypäivän gospelmuusikko.....	9
3.2 Gospelmuusikon monet haasteet.....	10
3.2.1 Yhteistyökyky.....	10
3.2.2 Sosiaalisuus ja ihmisläheisyys.....	11
3.2.3 Julkisuus.....	12
3.2.4 Tuoreus ja laatu.....	14
4 NYKYPÄIVÄN KIRKON NUORISOTYÖ	15
4.1 Kirkon nuorisotyön monet haasteet.....	15
4.1.1 Nuori haastaa työntekijänsä.....	15
4.1.2 Tiimi haastaa jäsenensä.....	16
4.2 Kirkon nuorisotyön ohjaajan ammatti-identiteetti.....	17
4.3 Kirkon nuorisotyön ohjaajan työssä jaksaminen.....	18
5 TUTKIMUSONGELMAT JA TUTKIMUSMENETELMÄT	20
5.1 Tutkimusongelmat.....	20
5.2 Tutkimushaastattelun toteuttaminen.....	21
5.2.1 Kvalitatiivinen tutkimus ja tutkimushaastattelun perusteet.....	21
5.2.2 Kohderyhmän kuvaus.....	23
5.2.3 Tulosten analysointi.....	23

6 TUTKIMUSTULOKSET	25
6.1 Ajan jakaminen kahdelle työajattomalle työlle.....	25
6.2 Nuorisotyön näkyminen gospelmusiikissa.....	26
6.3 Nuorisotyön haastavat asiat ja niiden näkyminen gospelmuusikon työssä ..	28
6.4 Nuorisotyön mielekkäät asiat ja niiden näkyminen gospelmuusikon työssä	29
6.5 Nuorisotyöstä välineitä keikkailuun.....	30
6.6 Hengellisen työn vaikutus gospelmusiikin tekemiseen.....	31
6.7 Näkyykö gospelmuusikosta se, että hän on myös nuorisotyönohjaaja?	32
6.8 Nuorisotyönohjaajan työn anti gospelmuusikon työlle	33
7 POHDINTA.....	35
7.1 Tutkimuksen yhteenveto ja johtopäätökset	35
7.2 Tutkimuksen luotettavuus.....	37
7.3 Oma pohdinta.....	37
LÄHTEET.....	39
LIITTEET	

1 JOHDANTO

Kävin oman rippikouluni kesällä 2002 ja heti sen jälkeen, seurakunnan nuorten toimintaan mukaan tullessani, tuli myös gospelmusiikki isoksi osaksi elämäni. Kaikki alkoi seurakunnan levyjä lainaten ja erilaiset gospeltapahtumat tulivat mukaan kuvioon hyvin nopeasti. Voi sanoa, että jäin koukkuun gospelmusiikkiin. Aikaa kului ja aloin tutustua muun muassa levymyynnin ja artistihuollon kautta lähemmin näihin gospelmuusikoihin myös ihmisinä. Sain huomata, että myös osa näistä muusikoista on ammatiltaan nuorisotyönohjaajia.

Tutkimukseni aihe kumpuaa näistä muusikoista, jotka ovat jääneet lähtemättömästi mieleeni. Niin ammattinsa kuin musiikkinsa puolesta he olivat, ja ovat edelleen, kiehtovia ja kiinnostavia. Haluan ottaa selvää siitä, mitkä asiat nuorisotyönohjaajan ammatista tukevat gospelmuusikon ammattia ja mitkä asiat eivät. Eläessäni lähellä näitä muusikoita, olen oppinut, että tällainen kahden työn tekeminen samaan aikaan, on raskasta. Siksi haluan tehdä tätä tutkimusta myös osaksi näiden muusikoiden tähden. Haluan, että he ottaisivat gospelmuusikkoina toimissaan huomioon ne seikat, jotka heidän työssään nuorten kanssa eivät tue heidän muusikon uraansa ja osaisivat suhtautua näihin asioihin oikealla tavalla. Ja mahdollisuuksien mukaan jättää näitä ajatuksia ja asioita taka-alalle lavalle noustessaan. Mutta ennen kaikkea haluan heidän näkevän ne asiat työstään nuorisotyössä, jotka tukevat heidän työtään muusikkoina. Näistä asioista on heidän mahdollista saada paljon apua ja ammentaa voimaa.

Olen rajannut tutkimukseni koskemaan neljää nuorisotyönohjaajaa. He ovat eri puolilta Suomea ja erilaisista musiikillisista kokoonpanoista. He tekevät jokainen omalla tahollaan töitä evankelis-luterilaisen kirkon nuorisotyönohjaajina ja keikkailevat myös samalla aktiivisesti.

Tutkimukseni on siis kvalitatiivinen. Tutkimusongelmani koskettavat näiden kahden, nuorisotyönohjaajan ja gospelmuusikon, ammattien yhdistämistä muusikon näkökulmasta. Tutkimusmenetelmänä käytän teemahaastattelua. Haastattelen muusikoita paikan päällä ja nauhoitan haastattelut. Vertaan myös haastatteluista saamaani materiaalia kirjallisuudesta löytääni. Tavoitteena on saada selville, mitkä asiat työstään nuorisotyössä tukevat muusikon ammattia ja mitkä asiat eivät tue. Ajattelen, että näiden asioiden tiedostamisesta voisi olla hyötyä heille, joten haluaisin olla myös auttamassa näitä nuorisotyönohjaajia ja muusikoita tällä tavalla. Haluaisin myös saada samalla vastauksia itseäni kiehtoviin kysymyksiin liittyen näiden kahden ammatin yhdistämiseen.

2 GOSPELMUSIIKKI

Gospelmusiikki ei ole mikään uusi juttu tässä maailmassa. Sen juuret ovat aina Amerikan suurilla puuvillapelloilla. Nykyään gospelmusiikiksi luokiteltavaa musiikkia löytyy lähes joka maasta. Tässä opinnäytetyössäni, puhuessani gospelmusiikista, tarkoitan Suomessa esiintyvää gospelgenren musiikkia.

Olen samoilla linjoilla tätä kirjoittaessani kuin erään lähdekirjani kirjoittaja. Hän kirjoittaa näin:

Kirjassamme hengellinen nuorisomusiikki on siis ”Suomi-gospelia”, johon eivät sisälly erilaiset iskelmäviritykset, klassinen laulu ja pelkkä soitinmusiikki, vaan 1960-luvun loppupuolella hahmonsa popin ja rockin vallankumouksesta ottava suomalainen nuorten suosima rytmikäs, tekstiensä puolesta hengellinen musiikki. Gospel-sanaa voidaan perustella sillä, että se viittaa evankeliumin, ilosanoman (gospel) levittämiseen. (Könönen & Huvi 2005, 8.)

Käytän myös tässä omassa työssäni nimitystä Suomi-gospel ja myös pelkästään sanaa gospel, tarkoittaen sillä juurikin tuota edellä kuvattua.

2.1 Pala historiaa

Niin sanottu puuvillapeltojen musiikki, eli se alkuperäinen gospel, on lähtöisin Amerikasta. Läntisestä Afrikasta Pohjois-Amerikkaan tuotiin orjia ja heidän työnsä ja elinolosuhteensa olivat todella rankkoja. Afrikkalaisiin lauluihin sisällytetään perinteisesti lähes kaikki mitä elämässä tapahtuu sekä paljon tunteita. Monesti lauluissa oli mukana myös uskonnollinen ulottuvuus. Maanomistajat kielsivät orjia laulamasta, mutta sehän ei heidän intoaan laulaa ja tehdä lauluja hidastanut. Kun orjat tuotiin Pohjois-Amerikkaan, heistä tehtiin kristittyjä ja se alkoi kuulua

myös heidän lauluissaan. Kristillisessä uskossa on kyse vapauttamisesta. Ihminen vapautuu synnistä ja saa olla vapaa. Ja tämä kuulosti tietenkin todella hyvältä vieraaseen maahan tuodun orjan korvaan. He saivat kokoontua kirkoissa ja yhteenkuuluvuus lisääntyi. 1700-luvulta on lähtöisin muun muassa kappale *Amazing Grace*, jonka varmasti Suomessakin kaikki tuntevat. Sen kirjoitti muuan hymnisäveltä Isaac Watson (1674–1748). (Könönen & Huvi 2005, 11–13.)

2.1.1 Nimitys gospel

Vasta 1900-luvun alussa Thomas Dorsey'n myötä, alkoi yleistyä nimitys gospel. Se voidaan määritellä monella tapaa. Tiukasti määriteltynä se tarkoittaa negrospirtuaaleista ammentavaa amerikkalaista musiikkia, jota alkuperäisessä muodossaan kuullaan harvoin Suomessa. Hengellisestä nuorisomusiikista on käytetty aikoinaan nimitystä Suomi-gospel, mutta tämäkään ei ole enää oikein käyttökelpoinen termi, sillä Suomi-gospeliin luokiteltu musiikki on tehnyt vaikutuksensa kaikkiin sukupolviin, koskien siis muitakin kuin nuorisoa. (Könönen & Huvi 2005, 9-12.)

2.1.2 1950-luvulta 2000-luvulle

1950-luvulla musiikkityyleistä suosittuja olivat Rock ja Jazz, joiden mukana seurakuntaan tuli paljon uutta musiikkia. 1960-luvulla elettiin eräänlaista pioneerikautta, jolloin kaikki tuntui muuttuvan. Amerikasta tuli vierailevia muusikoita pohjoismaihin ja 60-luvun sanotaan olleen myös Suomi-gospelin syntyäikää. Uudet soittimet valtasivat alaa ja herättivät paljon keskustelua kirkon piirissä. 1970-luku oli uusien tuulien aikaa ja gospelmusiikki valtasi hurjalla vauhdilla Suomea. 1980-luku olikin sitten Suomi-gospelin kulta-aikaa. 1990-luvulla tehtiin uusia löytöjä, kun muun muassa musiikin tyylilajit hardrock ja grunge astuivat kuvioihin. 2000-

luvulla alettiin pohtia globalisoituuko gospelkin. Ja tässä mietinnässä ollaan osittain edelleen vielä 2010-luvullakin. (Könönen & Huvi 2005.)

Suomi-gospel on ottanut matkansa aikana vaikutteita monista eri musiikin tyyli- ja erityisesti eri maista tulevasta musiikista. Afroamerikkalaisuus, jazz, kansanlaulut, virret, vanhat hengelliset laulelmat, musikaalit, iskelmät, yhteiskunnalliset protestilaulut, pop, rock ja mukaan luettuna myös hevi ja rap-musiikki ovat olleet vaikuttamassa siihen, mitä gospelmusiikki on nykyään. (Könönen & Huvi 2005, 9.)

2.2 Gospelmusiikki ja kirkon nuorisotyö

Kautta aikain ovat nuoret olleet sitä ikäluokkaa, joka kuuntelee musiikkia todella paljon. Nuorella voi nähdä olevan korvakuulokkeet päässään lähes koko ajan. He tietävät musiikista paljon ja monesti myös arvostavat musiikkia ja muusikoita todella paljon. On hienoa nähdä, kuinka nuori voi ammentaa kristinuskon perusasioita gospelmusiikin sanoituksista ja oppia Jumalasta ja uskosta muutenkin itselleen mieluisalla tavalla. Mahtavaa on myös huomata, että kristitty muusikko voi olla nuorelle esikuvana.

Lähes kaikki nuorisokulttuuri on sidoksissa musiikkiin. Musiikin kautta nuori voi kokea yhteenkuuluvuuden tunnetta, jollaista hän ei välttämättä muualta saa. Kristillisen nuorisokulttuurin synnyssä on musiikilla ollut ratkaiseva vaikutus. Musiikin tie nuorisotyöhön ei aikoinaan ollut helppo. Papit ja kirkkoherrat olivat eri mieltä nuorisotyönohjaajien kanssa siitä, voiko rumpuja viedä kirkkoon ja mikä gospellevy on soveliasta hankkia. Samaan aikaan nuoret innostuivat yhä enemmän musiikista ja sen tuomista mahdollisuuksista. (Maukonen 2005, 156–157.)

Selvää on, että kristillinen nuorisokulttuuri eroaa vahvasti muusta kulttuurista, erityisesti arvopohjansa vuoksi. Sen perustana pyrkivät olemaan kristilliset arvot ja normit. (Maukonen 2005, 158.) Itse työssäni nuorten parissa olen huomannut, että joskus jopa tämän takia nuoret haluavat kuunnella kristillistä musiikkiä ja kulkea mukana gospelmusiikkitapahtumissa, koska erilaisuus on ollut jo pitkään nuorten keskuudessa kasvava trendi. Valtavirrasta erottuvia yksilöitä tai ryhmiä ei enää katsota kieron, vaan heidän oman tien kulkemistaan katsotaan hieman ihailen ja haikaillen.

Ekumeenisuus on ollut aina mukana kristillisessä nuorisomusiikissa myös Suomessa. Jos katsoo keikkajulistetta tai levyntakkaa, on joskus jopa mahdotonta yrittää sanoa, mihin seurakuntaan tai kristilliseen järjestöön muusikko kuuluu. Eikä nykypäivänä ole ollenkaan harvinaista edes se, että eri kirkkokuntien jäsenet soittavat samassa bändissä. Kristityt vievät yhdessä evankeliumin sanomaa eteenpäin ja on osittain nuoren kuulon ja nuorisotyöstä vastaavan työntekijän varassa, mitä nuori musiikista poimii itselleen. (Maukonen 2005, 157–158.)

Myös erilaiset gospelmusiikkitapahtumat ovat olleet suosittuja nuorten parissa ja kuuluvat kiinteästi kirkon nuortentoimintaan. Pohjoismaiden suurin gospelfestiivaali, Maata Näkyvissä-festarit, järjestettiin viime vuonna 25.kerran ja se on vetänyt joka vuosi enemmän ihmisiä marraskuiseen Turkuun. Muita isompia tapahtumia Suomessa nuorten parissa ovat muun muassa Helsingissä järjestettävät Evankeliset Musiikkimessut ja Tampereella järjestettävä Ristirock.

Erilaisten konserttien ja muiden musiikkitapahtumien suosiosta kertoo myös seuraava lainaus.

Musiikkitilaisuuksien ja niihin osallistujien määrät kasvoivat kertomuskaudella. Tilaisuuksien määrä kasvoi 11 prosenttia ja osallistujien määrä kuusi prosenttia. Vuonna 2007 seurakunnat järjestivät yhteensä 15 000 musiikkitilaisuutta (13 600 vuonna 2003), joihin osallistui yli kaksi miljoonaa kuulijaa (1,9 miljoonaa vuonna 2003). (Monikasvoinen kirkko 2008, 102.)

Vaikka tämä lainaus koskeekin kaikkia kirkon työaloja, ja siinä on mukana kaikki musiikkitapahtumat, kuuluu siitä myös hyvänkokoinen osa nuorisotyölle. Jo pelkästään tämän lainauksen avulla voidaan todeta, että musiikkityö on erittäin tärkeä osa kirkon tekemää työtä ja sillä on pysyvä jalansija evankelis-luterilaisen kirkon historiassa samoin kuin tulevaisuudessakin.

2.2.1 Gospelmusiikki ja rippikoulutyö

Sekä musiikki- että nuorisotyö ovat molemmat pitkäjänteistä kasvatustyötä. Näiden kahden välillä tehtävä yhteistyö on paitsi suotavaa, myös erittäin tärkeää. Rippikoulu, jota sanotaan usein kasteopetuksen kulmakiveksi, yhdistää myös näitä työaloja, kuten myös kaikkia kirkon työaloja. (Maukonen 2005, 163.)

On silmännähtävää, että musiikki luo yhteyttä. Nuoren kohdalla valtava askel ryhmäytymiseen on juuri rippikoulu. Rippikoulussa leirijakson yhteydessä tämä monesti toteutuu, jos ryhmä vain rohkaistuu esimerkiksi laulamaan tai soittamaan. Yhdessä laulettu laulut ovat osa ryhmän omaa kokemusmaailmaa ja luovat turvallista ja tuttua ilmapiiriä. (Maukonen 2005, 168–169.)

Musiikin avulla nuori voi kokea pyhyyttä. Hän voi kokea iloa ja Jumalan läsnäoloa. Musiikin kautta nuori voi myös käsitellä vaikeita asioita sekä suuria elämänskysymyksiä, joita monesti rippikouluopetuksen myötä nuoren mieleen nousee. Musiikin tehtävänä rippikoulussa on tukea yleistavoitteen toteutumista ja toisaalta tukea myös jokaisessa nuoressa itsessään olevaa musikaalisuutta. (Rippikoulu-suunnitelma 2001, 33–34.)

2.2.2 Gospelmusiikki ja oppilaitostyö

Seurakunnan perinteisin ja suurin yhteistyökumppani on peruskoulu. Seurakunta järjestää yhdessä oppilaitoksien kanssa tuntivierailuja, konsertteja, koululaisjumalanpalveluksia, aamu- ja päivänavauksia ja paljon muuta. Näissä kaikissa yhteistyötavoissa on mukana myös musiikki. Vähiten yhteistyötä seurakunnalla on ammattioppilaitosten kanssa. (Talvio 2005, 282.)

Kuten edellisessä luvussa mainitussa rippikoulutyössä, on musiikki tärkeää myös oppilaitostyössä. Opettajat ja seurakuntatyön ammattilaiset yhdessä vastaavat muun muassa koululaisjumalanpalvelusten suunnittelusta ja toteuttamisesta. Näissä tilanteissa on todella tärkeää, että musiikki- ja nuorisotyö pyrkivät samoihin tavoitteisiin ja suuntaviivat ovat selkeät. (Maukonen 2005, 163.)

3 GOSPELMUUSIKKO

Tässä opinnäytetyössä määrittelen gospelmuusikon profiilin niin, että hän on kristitty muusikko, joka tekee kristillistä ja hengellistä musiikkia ja myös esittää sitä. Suomessa gospelmuusikoita on paljon ja heidän työnsä eroavat toisistaan kuin yö ja päivä. Jo pelkästään se, että suurin osa Suomessa konsertoivista gospelmuusikoista ei tee musiikkia pääelinkeinonaan, erottaa heidän työnkuviaan valtavasti toisistaan. Tässä luvussa aion kuitenkin käsitellä gospelmuusikon ammattia lähinnä pintapuolisesti ja muusikoita yhdistävien tekijöiden kantilta katsottuna.

3.1 Nykypäivän gospelmuusikko

Tänä päivänä gospelmuusikon löytää monesta eri kokoonpanosta ja eri musiikin tyylilajeja soittavista bändeistä soittamasta oikeastaan mitä tahansa soitinta kitarrasta aina djembe-rumpuun. Nykypäivänä Suomesta voi löytää gospelbändejä, joiden musiikkityyli on reggaeta tai jopa rankkaa heviä. Tämä kertoo nykypäivän gospelmusiikin levinneisyydestä eri musiikkityyleihin. Oman haasteensa gospelmuusiikkiin tuo sen kiinnostavuus lähes kaikissa ikäluokissa. Gospelkonserttia järjestettäessä paikalle voi huomata ilmestyvän monenikäisiä ihmisiä. Tämä tuo oman haasteensa myös nykypäivän gospelmuusikolle. Gospelmuusikot Suomessa tekevät yleensä musiikkia harrastus- tai sivutoimipohjalta, vain harvat saavat täyspäiväisesti elantonsa gospelmusiikista.

Gospelmuusikon elämä Suomessa on värikästä ja vaihtelevaa. Seurakunnat, kristilliset järjestöt ja herätysliikkeet ovat pääasialliset keikkojen tilaajat. Yleisön määrä puolestaan vaihtelee joskus vain muutaman ihmisen käsittävistä nuortenillasta useiden tuhansien ihmisten festivaalikonsertteihin. Gospelmuusikon työhön Suo-

messa kuuluu siis paljon vaihtelua ja erilaisia ihmisiä. Kaikissa asioissa on varjopuolensa, mutta gospelmuusikon työn Suomessa voi ainakin olettaa olevan mielenkiintoista ja vaihtelevaa.

3.2 Gospelmuusikon monet haasteet

Tässä kappaleessa käsittelen muutamia muusikon ammattiin liittyviä haasteita. Vaikka puhun yleisesti muusikon haasteista, pätevät nämä kaikki myös puhuttaessa gospelmuusikon ammatista.

Muusikon ammatti on moninainen ja nyky maailmassa jollain tapaa jatkuvasti laajeneva käsite. Yhä useamman muusikon työnkuva käsittää paljon muutakin kuin live-esiintymiset. Pelkästään lavoilla esiintyminen ei enää riitä, vaan nykyään tarvitaan myös sosiaalisia taitoja, markkinointikykyä ja jopa medialukutaitoa.

3.2.1 Yhteistyökyky

Yhteistyökyky on taito, jota ilman jokaisen muusikon on vaikeaa harjoittaa ammattiaan. Konsertit, haastattelut, nimikirjoitusten jakamiset ja melkeinpä kaikki ammatin piiriin liittyvä toiminta tapahtuu kontaktissa muiden ihmisten kanssa. Muusikko voi omassa rauhassaan sanoittaa ja säveltää kappaleita, mutta niiden esittäminen ja julkituominen, josta aikanaan sitten muusikko saa palkan, tapahtuu ihmisten parissa yhteistyön avulla. (Karhumaa 2000, 188–189.)

Asiallisuus ja kunnioitus ovat asioita, joita muusikolta vaaditaan. Lavalla itsensä korostaminen ja jopa uhoaminen voi jossain määrin olla jopa hauskaa, mutta lavan

ulkopuolella odotetaan häneltä kokonaan erilaista käyttäytymistä. Tämä siksi, että muusikko on työnsä puolesta tekemisissä monen eri alan ihmisten kanssa. Muusikon itsensä lisäksi esimerkiksi konserttia järjestämässä saattaa olla manageri, levymyyjä, konserttipaikan omistaja, konsertin tilaaja tai vaikkapa pelastuslaitos. Kaikkien näiden tahojen, ja monien muiden, kanssa yhdessä työskentely vaatii yhteistyökykyä. (Karhumaa 2000, 188–189.)

3.2.2 Sosiaalisuus ja ihmisläheisyys

Se Jumalan sotavarustus on välttämätön myös Jumalan armeijan muusikoille, sillä heidät pistetään usein marssimaan muiden edellä! Sen on vuosien aikana oppinut, että tämä homma on todella työtä eturintamassa, missä jokainen konsertti on tärkeä ja jokainen ihminen ainutlaatuinen. (Simojoki 2007, 280.)

Tämä lainaus viittaa Raamattuun ja kertoo kuvainnollisesti siitä, kuinka gospelmuusikot kuuluvat Jumalan armeijaan, jonka tehtävänä on levittää evankeliumia kaikkeen maailmaan. Edessä marssimisella hän tarkoittaa evankeliumin levittämistä ihmisille, jotka eivät ole sitä koskaan kuulleet. Simojoki puhuu tässä siitä, kuinka he ovat Exit-yhtyeen kanssa oppineet keikkamatkoilla sen, että jokainen konsertti on tärkeä ja jokainen ihminen ainutlaatuinen. (Simojoki 2007, 280.)

Yhtenäistä gospelmuusikon ja nuorisotyönohjaajan ammateissa on se, että molemmat sisältävät todella paljon kohtaamisia ihmisten kanssa. Jokainen ihminen on ainutlaatuinen ja sen myötä on myös jokainen kohtaaminen omanlaisensa hetki. Vaatii sosiaalisia taitoja ja välillä myös rautaisia hermoja kerta toisensa jälkeen kohdata nimikirjoituksia jonottavat fanilaumat ja heidän kameransa. Joskus voi käydä niinkin, kaiken keikkailun lomassa, että aplodien raikuessa muusikko huomaakin leipääntyvänsä työhönsä (Simojoki 2007, 280). Vaatii taitoa pitää jalat maassa, mutta ajatukset silti taivaissa.

Gospelkeikkoihin kuuluu olennaisena osana luonnollisesti myös puheet, joita muusikkopiireissä kutsutaan tuttavallisemmin välispiikeiksi. Spiikeissä muusikko voi tuoda julki sen, mitä haluaa uskostaan tai uskosta yleensä sanoa. Kappaleet puhuvat puolestaan, mutta sanomaa on hyvä täydentää lauseella tai kahdella. Tämä ei ole aina helppoa. Joskus saattaa mennä pupu pöksyyn tai uskallus loppua kesken tärkeän sanottavan (Simojoki 2007, 284).

Laulujen kirjoittaminen ei varmasti ole pienin työnsarka, jolla gospelmuusikko työskentelee. Kaikki laulut eivät kerro suoraan muusikon omasta elämästä, mutta niitäkin on. Ja kaikki ei aina ole suoraan tosielämästäkään. Paljon kipua, sekä omaa että ja toisten, niissä kuitenkin on. Ne ovat kuultavissa ja luettavissa kaikkien edessä. Ja joskus, se pieni tyttö punainen pipo päässä, on ollut oikeasti olemassa. (Lähdesmäki, Miettinen & Taipalus 2005, 36.)

3.2.3 Julkisuus

Asia, jolta kukaan muusikko ei voi välttyä, on julkisuus. Se kulkee käsi kädessä muusikon ammatin kanssa, siinä missä konsertointi ja levyttäminenkin. Julkisuus voi nostaa muusikon kuuluisuuteen, mutta se voi myös tiputtaa hänet sieltä hyvin nopeasti alas. Näistä aihepiireistä kirjoitan hieman seuraavassa.

Julkisuus voidaan jakaa eri alueisiin ja eri taholta tulevaan julkisuuteen. Muusikko on julkisuudessa aina, kun joku vain edes tunnistaa hänet. Eli muusikolla on julkisuutta suhteessa kuulijoihinsa, tukijoihinsa ja faneihinsa. Se, että hän henkilöityy muusikoksi ja esiintyy muusikkona, tekee hänen työstään julkista. Esiintyminen ja

esilläolo ovat muusikon ammatin avainsanoja. Tätä puolta julkisuudesta voidaan kutsua termillä yleinen julkisuus. (Karhumaa 2000, 190.)

Musiikkiteollisuudessa on omat sisäpiirinsä, joissa myös puidaan muusikon tekemisiä ja menemisiä. Tämä julkisuus eroaa yleisestä julkisuudesta sen erityislaatuisuuden vuoksi. Muusikon toiminta on julkista myös muusikkokollegoille, managereille ja monille muille, jotka ovat tekemisissä musiikkibisneksessä. Heille kyse on ammatista ja he seuraavat muusikon toimia ammattimaisessa mielessä ja he tarkkailevat samalla mitä alalla tapahtuu. (Karhumaa 2000, 191.)

Julkisuuden käsitteleminen ja siihen suhtautuminen ovat joskus hankalia asioita muusikolle. Toiset kestävät julkisuuden paineet paremmin kuin toiset. Jokaisesta muusikosta itsestään riippuu se, miten hän toimii julkisuuden kanssa ja väsykö hän julkisuuden määrään tai laatuun. Jossain määrin muusikon kohdalla voidaan valita, millaista julkisuutta hänellä on, mutta silläkin on rajansa. Muusikon omat luontaiset vahvuudet, elämäntavat, asenne ja hänen musiikkinsa edustamat asiat ohjaavat sitä, millaista julkisuutta hän saa osakseen. (Karhumaa 2000, 191.)

Rehellisyys, avoimuus ja todenmukaisuus ovat avainsanoja hyvään julkisuuteen. Esimerkiksi medialle tiedoksi kannattaa tuoda vain sellaisia asioita, jotka ovat jo tapahtuneet ja joista on jo antaa näyttöä. Tällä tapaa muusikon on myös helpompi edes yrittää olla oma itsensä. Jos lausunnot ja toiminta menevät yksiin, on muusikko onnistunut luomaan itsestään hyvän julkisuuskuvan. (Karhumaa 2000, 191.)

3.2.4 Tuoreus ja laatu

Jokainen muusikko tekee omannäköistään musiikkia, omalla tavallaan ja yleensä myös sillä tavalla kuin itselleen parhaalta tuntuu. Kuuntelijoiden puolelta fakta on se, että muusikon pitää myös pystyä mukautumaan ajan virtaan ja vastaamaan vaihtuviin trendeihin ja suuntauksiin. Tehdessään musiikkia, sanoittaessaan ja säveltäessään laittaa muusikko aina osan itsestään kappaleeseen. Hän voi kertoa siinä oman tarinansa. Esimerkiksi singlejulkaisuissa, varsinkin kun uusi single on tulossa julki, tulee tarinan kyetä hieman elämään, jotta musiikki tuntuu tuoreelta ja uudelta. Näin kuuntelija saadaan pysymään kauemmin kiinnostuneena. (Karhumaa 2000, 31.)

4 NYKYPÄIVÄN KIRKON NUORISOTYÖ

4.1 Kirkon nuorisotyön monet haasteet

Useamman ihmisen työskennellessä saman katon alla ja samaa päämäärää kohden, ei yhteentörmäyksiltä ja yhteenotoilta voida välttyä. Työn tekeminen on toisaalta antoisaa, koska tehdään hengellistä työtä ja taivaallinen tavoite on kaikilla ainakin periaatteessa sama, pelastaa ja auttaa ihmisiä. Toisaalta jokaisella on oma tapansa tehdä työtä, jokainen tarvitsee oman tilansa ja kirkon sisällä eri työalat eroavat välillä toisistaan kuin yö ja päivä. Seuraavissa kappaleissa pohdin hieman näitä asioita.

4.1.1 Nuori haastaa työntekijänsä

Eero Huovinen toteaa nuorisotyön käsikirjassa, että lasten ja nuorten parissa tehtävällä työllä on mahdollisuuksia, koska ikä ei ole vielä pilannut heitä ja kaste on lähempänä. Kaste on se asia, joka tuo meidät kirkon jäseniksi ja kaikkivaltiaan Jumalan yhteyteen, hänen lapsikseen. Evankelis-luterilaisessa kirkossa tämä kaste toimitetaan perinteisesti pienelle lapselle, vastasyntyneelle vauvalle, joka on vielä puhdas ja viaton. Iän kertyessä pahat ja väärät teot lisääntyvät ja pikkulapsen kaltainen viattomuus katoaa. Huovinen toteaa, että tämän maailman verinen kilpailuhenki ei ole vielä pilannut lapsen menoa eikä lapsen kamppailu itsekkään minän kanssa ole yhtä tiukkaa kuin isojen ihmisten maailmassa. Mielestäni voimme nähdä nuoren siis olevan jossain näiden kahden maailman välimaastossa. Toisaalta nuorella on vielä mahdollisuus olla lapsen kaltainen, mutta isojen ihmisten maailma alkaa jo ottaa otettaan, niin hyvässä kuin huonossakin mielessä. Voidaan siis todeta, että nuorisotyönohjaajan työ on jo pelkästään työkentän puolesta erittäin

haastavaa. Siinä tehdään ikään kuin töitä kahden maailman välissä. Nuorisotyönohjaaja on lasten maailman ja aikuisten maailman välissä, unohtamatta tietenkään maallista ja taivaallista maata. (Huovinen 2005, 18.)

4.1.2 Tiimi haastaa jäsenensä

Ennen vanhaan, kun kirkon parissa ei ollut montaa eri työalaa eikä työntekijöitäkään ei ollut niin paljon kuin nykyään, ei tiimeille ja samankaltaisille muille työalalajien ryhmille ollut tarvetta. Asioita voitiin hoitaa ja suunnitella isommalla joukolla yhdessä, mikä tarkoittaa sitä, että eri työalojen ihmiset työskentelivät yhdessä, kun nykypäivänä on olemassa jaetut työalat. Nykypäivänä kirkon eri työalojen ollessa entistä suppeampia ja tarkasti määriteltyjäkin välillä, ovat muun muassa tiimit ja johtokunnat todella tärkeitä. Pienemmällä joukolla saman työalan ihmisten kanssa, on mahdollista suunnitella ja toteuttaa oman työalan juttuja. Toki asiat eivät aina ole näin ruusuisen kuuloisia, nykyään kun nämä tiimitkin alkavat olla jo paikoitellen melko runsaslukuisia. Teoriassa kuitenkin tiimien ja johtokuntien tavoitteena on helpottaa ja konkretisoida työn tekoa ja suunnittelua.

Suurimman haasteensa työtiimi kohtaakin juuri jäsentensä kanssa. Nuorisotyön käsikirja toteaa, että joukko ihmisiä muodostaa työtiimin silloin, kun heidän toimintansa tähtää yhdessä sovittuun kohteeseen, jota he sitten pyrkivät keskinäisten suhteiden avulla toteuttamaan. Kirja toteaa näiksi kohteiksi muun muassa yhteiset tehtävät, materiaalit tai asiakkaat, joita tiimi palvelee. Mielestäni tärkeän kohdan kirja tuo esille todetessaan, että nämä työtiimit rakentuvat aina yhteisen työn varaan, ei koskaan henkilösuhteiden varaan. (Salmi 2005, 263).

Tiimin pitäisi oppia olemaan yhdessä ja tekemään töitä yhdessä. Tiimiä voisi verrata orkesteriin, jonka pitäisi soittaa hyvin yhteen ja soraääniä ei saisi olla. Tavallaan jokaisen perussävel on eri ja sooloilukin kuuluu asiaan silloin tällöin, mutta hyvin yhteen soittaminen on ensiarvoisen tärkeää. Tiimi voisi olla ikään kuin improvisoiva orkesteri, jolla on oma perusteemansa, mutta sen jäsenille annetaan hyvin vapaat kädet toteuttaa omaa taiteellisuuttaan ja ilmaisuvoimaansa. Yhdyn tähän näkökulmaan aivan täysin. Se on mielestäni hieno ajatus siitä, miten esimerkiksi nuorisotyön tiimin tulisi ja kannattaisi toimia. Tällä alalla olevat ihmiset ovat keskenään todella erilaisia. Yhteen soittaminen voi onnistua, se vain vaatii ihmisiltä avoimuutta ja rohkeutta olla kokonaisvaltaisesti osa tiimiä. Tuloksena voi olla hienokin aaria.

4.2 Kirkon nuorisotyönohjaajan ammatti-identiteetti

Jotta nuorisotyönohjaajan on mahdollista hahmottaa omaa ydinsaamistaan ja sen kehittämistä, ovat identiteetin muodostuminen ja vahvistuminen välttämättömiä. Nuorisotyönohjaajalla on neljä ydinsaamisaluetta ja ne ovat 1) kirkollinen/seurakunnallinen osaaminen, 2) pedagoginen osaaminen, 3) yhteisöllinen ja yhteiskunnallinen osaaminen sekä 4) kehittämisosaaminen. Vaikka näistä yksi onkin nimetty seurakuntaosaamiseksi, kuuluu sen taidot olennaisena osana myös muihin osaamisalueisiin. Kirkollinen ja seurakunnallinen osaaminen yhdessä muodostavat pohjan kirkon työntekijän identiteetille. (Launonen & Pesonen 2005, 267.)

Identiteetin muodostuminen on tärkeää kenelle tahansa työntekijälle ja missä tahansa työpaikassa. Identiteetti saattaa joutua myös muutoksen alle työalojen laajentuessa ja supistuessa. Tässä kaikessa tärkeää on identiteetin vahvistaminen.

Kirkon nuorisotyössä edellisessä luvussa mainittuja ydinosaamisen taitoja vahvistetaan erityisesti täydennyskoulutuksen avulla (Launonen & Pesonen 2005, 270).

4.3 Kirkon nuorisotyönohjaajan työssä jaksaminen

Jokainen kirkon palkkalistoilla työskentelevä on varmasti tehnyt havaintoja nuorisotyönohjaajien työssä jaksamisesta. Sairaslomia jaksamisen takia on ollut paljon ja jossain vaiheessa ne olivat jopa lisääntymässä hurjaa vauhtia. Tämä kertoo omaa kieltään työn vaativuudesta ja osittain myös työajattomuudesta. Nuorisotyönohjaajan ammatti-identiteetin kehittämisosaamiseen kuuluu taito pitää huolta itseltään työntekijänä (Launonen & Pesonen 2005, 271).

Viime aikoina työntekijöiden uupumisesta on puhuttu paljon. Nuorisotyössä töitä tuntuu välillä tulevan koko ajan lisää ja työntekijäresurssit riittävät vain rajaansa saakka. Vaaditaan kovaa työpanosta, monesti liiankin kovaa. Yksi ratkaisu asiaan on ollut yhteistyö ja se onkin koitunut monen pelastukseksi. Yhdessä suunnittelun ja tekemisen kautta työt jakaantuvat sopivasti jokaiselle. (Talvio 2005, 287.)

Aikaisemmin mainitsemassani tiimityöskentelyssä on myös omat hyvät puolensa, mutta kaikki ei aina välttämättä mene niin kuin pitäisi tai olisi kaikkien kannalta hyvä. Tehtävien jakautuminen tasan, missä tahansa yhteisössä, on aina haaste. Tiimeissä voi olla joku, joka on halukas tekemään enemmän kuin muut ja joukkoon saattaa osua aina joku, joka menee toisten siivellä. Nuorisotyön käsikirjassa todetaankin, että kilteimmät ja vastuuntuntoisimmat ottavat vastuuta niitä yhteisistä asioista, kun taas osa valikoi omia tehtäviään (Salmi 2005, 263). Tämä ei voi olla vaikuttamatta nuorisotyönohjaajan työssä jaksamiseen, ainakaan sen, joka ottaa enemmän vastuuta.

Niin työssä kuin muussakin elämässä, on me-henki tärkeä osa ihmisten välistä kanssakäymistä. Se ei tarkoita sitä, että muiden ryhmien ja ryhmittymien kanssa pitäisi kilpailla, vaan yksinkertaisesti sitä, että pyritään yhdessä samaan tavoitteeseen. Se, että voi tuntea kuuluvansa johonkin ryhmään, on myös olennainen osa me-henkeä. Hyvä tiimi on sellainen, jossa ihmisten välillä ei ole raja-aitoja eikä esteitä. Ollaan tasavertaisia ihmisiä erilaisine tehtävineen ja vastuualueineen. Me-henkeen kuuluu myös hyvä vuorovaikutus. Hyvässä vuorovaikutuksessa toisten ajatuksia ja ideoita arvostetaan ja niille annetaan samanlainen painoarvo. Hyvässä, toisistaan huolehtivassa tiimissä, on hyvällä kommunikaatiolla ja me-hengellä tärkeä paikka. (Hämäläinen 2001, 123.)

5 TUTKIMUSONGELMAT JA TUTKIMUSMENETELMÄT

5.1 Tutkimusongelmat

Valitsin tutkimukselleni kaksi tutkimusongelmaa ja niille muutamia alaongelmia. Tutkimuksen pääongelmat ovat: 1. Mitkä asiat työstään nuorisotyössä tukevat gospelmuusikon ammattia? 2. Mitkä asiat työstään nuorisotyössä eivät tue gospelmuusikon ammattia?

Alaongelmiksi olen listannut: Mitä hyötyä gospelmuusikko voi tuntea työssään olevan siitä, että hän on myös nuorisotyönohjaaja? Mitkä asiat nuorisotyöstä haastavat muusikkoa? Mitkä asiat nuorisotyön puolelta nostavat ja kantavat muusikkoa? Miten hengellinen työ vaikuttaa musiikkiin? Vaikuttaako se säveltämiseen, sanoittamiseen tai esiintymiseen? Näkyykö gospelmuusikosta esiintyessään se, että hän on myös nuorisotyönohjaaja? Jos näkyy, millä tavalla?

Halusin tutkia juuri näitä ongelmia siksi, että olen aina ollut kiinnostunut nuorisotyönohjaajan ja gospelmuusikon työn yhdistämisestä. Miten voi tehdä kahta vaativaa ja aikaa vievää työtä rinnatusten? Mielestäni asiaa oli tärkeää tutkia myös siksi, että itse gospelmuusikot voisivat nähdä mitä he voivat hyötyä nuorisotyöstä tehdessään gospelmusiikkia ja esiintyessään muusikkoina. Haluaisin myös, että he voisivat tämän tutkimuksen avulla nähdä ne asiat nuorisotyöstä, jotka eivät tue heidän työtään gospelmuusikkoina ja jättää näitä asioita mahdollisesti sivummalle muusikkoina ollessaan.

5.2 Tutkimushaastattelun toteuttaminen

Tein kaikki haastattelut maaliskuun 2010 aikana. Valitsin haastatteluille paikat, joissa voimme istua rauhassa ja häiriöttä. Kaksi haastatteluista tein kahvilassa ja kaksi muuta työhuoneissa. Kaikissa haastattelutilanteissa olivat läsnä vain minä ja haastateltava. Kahviloissa valitsin paikat, joissa ei ollut paljon taustaääniä, jotta saisin aikaan mahdollisimman hyvälaatuisen äänitteen ja haastateltava ei häiriintyisi ylimääräisistä äänistä ympärillä.

Nauhoitin kaikki haastattelut nauhurille, jotta pystyin keskittymään jokaiseen haastateltavaani täysin. Tämä mahdollisti myös sen, että saatoin kysyä haastateltavalta lisäkysymyksiä suoraan haastattelun lomassa, mikäli niille ilmeni tarvetta. Nauhoittaminen antoi myös mahdollisuuden palata haastattelutilanteeseen myöhemmin. Tämä mahdollisti tarkemman analyysin tekemisen haastattelukysymyksistä. (Tiittula & Ruusuvuori 2005, 14.)

5.2.1 Kvalitatiivinen tutkimus ja tutkimushaastattelun perusteet

Kvalitatiivinen tutkimus tarkoittaa laadullista tutkimusta. Laadullinen tutkimus on iso termi, jonka alle mahtuu monenlaisia erilaatuisia laadullisia tutkimuksia. Termiä laadullinen tutkimus on hankala määrittää, sillä se ei ole yleistettävissä. Tapoja tehdä ja puhua laadullisesta tutkimuksesta on monia, riippuen myös sen suhteesta tutkimuksen teoriaan ja teoriapohjaan. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 17.)

Tutkimushaastattelu on kaikkein tavallisin haastattelumenetelmistä. Pohjimmiltaan tutkimushaastattelu rakennetaan samalla tavalla kuin normaali keskustelu. Tavallisesta arkisesta keskustelusta sen erottaa kuitenkin sen erityinen tarkoitus ja

erityiset osallistujaroolit. Haastattelijan roolina on olla tietämättömänä, mutta myös kokoon kutsuvana osapuolena toimiminen. Haastateltava puolestaan on tiedon haltija. Haastattelija ohjaa ja suuntaa keskustelua haluamaansa suuntaan ja tiettyihin puheenaiheisiin. (Ruusuvuori & Tiittula 2005, 22.)

Haastattelu eroaa tavallisesta keskustelusta institutionaalisuutensa vuoksi. Se tarkoittaa sitä, että haastattelulla on tietty päämäärä ja sillä pyritään johonkin. Haastattelija tekee kysymyksiä ja aloitteita. Hän ohjaa keskustelua haluamaansa suuntaan ja valitsemiinsa teemoihin. Kun on kyse tutkimushaastattelusta, sitä ohjaa aina tutkimukselle asetettu tavoite. (Ruusuvuori & Tiittula 2005, 23.)

Haastattelu aloitetaan ja lopetetaan erityisillä toimilla. Nämä ovat jokaiselle haastattelijalle persoonallisia ja ominaisia, mutta kuitenkin sellaisia, että ne viestittävät haastateltavalle milloin haastattelu alkaa ja päättyy. Haastattelun alussa on hyvä luoda yhteistä maaperää ja avointa ilmapiiriä puhumalla jostain arkipäiväisestä asiasta, tämä voi olla muun muassa kuulumisten vaihtoa. (Ruusuvuori & Tiittula 2005, 24.)

Luottamuksellinen suhde, joka pyritään luomaan haastattelijan ja haastateltavan välille, on tärkeää haastattelun onnistumisen ja tiedon keräämisen kannalta. Tämä onnistuu kertomalla haastateltavalle rehellisesti haastattelun tarkoituksesta ja luottamuksellisuudesta. Tärkeää on myös osoittaa kiinnostusta haastateltavan sanomisiin ja haastateltavaan itseensä. (Ruusuvuori & Tiittula 2005, 41.)

5.2.2 Kohderyhmän kuvaus

Haastattelin tutkimustani varten neljää nuorisotyönohjaajaa. Kaikki heistä tekevät työkseen kirkon nuorisotyötä sekä keikkailevat myös gospelmuusikon ammatissa. Jokaisen kohdalla kyseeseen tulee myös kappaleiden sanoitusten ja sävellysten tekeminen. Haastateltavat ovat Pirkanmaan, pääkaupunkiseudun sekä Itä-Uudenmaan alueilta.

Kaksi haastateltavista on ollut virkavapaalla musiikkia tehdäkseen ja ovat sitä parhaillaan nytkin haastatteluiden tekoaikana. Haastatteluissa puhuimme kuitenkin ajasta, jolloin he tekivät työkseen molempia töitä. Kummankaan kohdalla kyseessä ei ole vuosia vaan lähinnä kuukausia sitten alkanut virkavapaa, joten palaaminen menneeseen aikaan ei ollut vaikeaa eikä täten tutkimuksen kannalta haitallista. Jokainen haastateltava on jossain vaiheessa gospelmuusikon uraansa soittanut useampia henkilöitä käsittävässä gospelbändissä ja kaikki heistä ovat myös tällä hetkellä aktiivisesti gospelmusiikin piirissä.

5.2.3 Tulosten analysointi

Tehtyäni haastattelut maaliskuun aikana, aloin välittömästi niiden jälkeen purkamaan haastatteluja tekstiksi nauhurilta. Kirjoitin haastattelun auki kysymys kysymykseltä ja tein näin jokaisen haastattelun kohdalla. Tämän jälkeen yhdistin haastattelut toisiinsa niin, että sain yhden kysymyksen alle jokaisen haastateltavan vastauksen ja pohdinnat. Käytin erilaisia tekstifontteja ja kokoja kuvaamaan haastateltavan esille tuomien ajatusten tarpeellisuutta. Tutkimuksen kannalta tärkeimmät ja hyödyllisimmät maininnat olivat isommalla tekstifontilla ja tutkimukseni kannalta vähemmän tärkeät ja sivussa olevat aiheet pienemmällä tekstifontil-

la. Tämän jälkeen tulostin yhteen kootun haastattelupaketin ja niittasin nipun yhteen. Tämä mahdollisti sen, että voisin rauhassa lukea vastauksia ja analysoida tekstiä mielessäni. Tein papereihin merkintöjä ja merkitsin eri aiheisiin kuuluvia vastauksia erivärisillä kynillä. Lopuksi kirjoitin haastatteluista saamani tiedot tämän työn tutkimustuloksia käsittelevään kappaleeseen.

6 TUTKIMUSTULOKSET

Haastateltavien vastauksissa oli paikoitellen vähän hajontaa, mutta he olivat monista asioista myös yksimielisiä. Vaikka nuorisotyönhoajien työ on varsin persoonalähtöistä, on sillä silti ympäri Suomen hyvinkin samoja piirteitä. Seuraavissa alaluvuissa esittelen teemoittain haastateltavien vastauksia ja näkökulmia. Väliotsikot nousevat sekä omista kysymyksenasetteluistani haastattelutilanteissa että haastateltavien vastauksista.

6.1 Ajan jakaminen kahdelle työajattomalle työlle

Tässä asiassa haastateltavat olivat kaikki samaa mieltä ja antoivat saman vastauksen. Kysyessäni heiltä ajan jakautumisesta näiden kahden työn kesken, kaikki vastasivat tekevänsä ensisijaisesti nuorisotyötä, mutta vapaapäivät kuuluivat keikkaillessa ja konsertteja soittaessa. Kahden haastateltavan kohdalla olivat virkavapaat mahdollistaneet hieman pidemmän konserttikiertueen tekemisen. Toinen heistä on ollut kahteen kertaan virkavapaalla kiertueen mahdollistamiseksi ja toinen on tällä hetkellä toisella virkavapaallaan, tehden vain musiikkia. Kalenteriteknisistä asioista puhuttaessa tuli esille useimmissa haastatteluissa se, kuinka kalenteri täyttyy ensin työasioista ja myöhemmin keikat täyttävät kalenteriin jääneet aukkokohdat, eli yleensä vapaapäivät. Yhden haastateltavan kohdalla on työn puolesta määritelty seurakuntavierailukiintiö, koska hänen työnkuvaansa kuuluu ennalta määrätty määrä seurakuntavierailuja vuodessa. Hän saa käyttää osan koulukonserteista tähän kiintiöön laskettuna.

Puhuttaessa siitä kuinka kirkon nuorisotyönhoajat ja gospelmuusikot ovat molemmat työajattomia työntekijöitä, tuli kaikkien kohdalla esille muutama asia, jos-

ta he olivat yksimielisiä. Ensinnäkin tasapainottelu musiikin ja nuorisotyön kanssa on yllättävän helppoa. Haastateltavien mukaan Suomessa ei ole olemassa montaa ammattia, jonka työaika saa muokata näin paljon. Työajattomuus molemmissa töissä koettiin täten todella positiiviseksi asiaksi. Siitä on paljon hyötyä suunniteltaessa molempien töiden kuvioita. Suurin osa haastateltavista kertoi kuitenkin, että tässä on olemassa myös riskinsä. Kun kalenteri alkaa täyttyä töistä ja keikoista, eikä vapaapäiviä näy, saattaa uupumus ja väsymys iskeä.

6.2 Nuorisotyön näkyminen gospelmusiikissa

Kysyin haastateltavilta miten he kokevat nuorisotyön näkymisen omassa musiikissaan. Käsittelimme kolmea kohtaa muusikon työstä: sanoituksia, sävellyksiä ja esiintymisiä. Myös näissä kaikissa olivat haastateltavat melko yksimielisiä.

Kysyessäni sanoituksista, nousi kaikkien kohdalla samat aiheet esille vastauksissa. Nuorisotyössä nähtävillä olevat ongelmat, kuten esimerkiksi nuorten henkinen hyvinvointi ja perheongelmat, näkyvät sanoituksissa kahdella tavalla. Joko niin, että sanoitukset kertovat näiden nuoren tarinaa. Tästä havainnollistavana esimerkkinä on haastateltavani kirjoittamat sanat The Rain -yhtyeen kappaleeseen Sankarit ja prinsessat (LIITE 2). Tai sitten sanoitukset puhuvat yleensä ongelmista ja tarjoavat lohtua ja ratkaisuja ongelmiin. Nuorisotyö näkyy haastateltavien mukaan sanoituksissa myös kohdeyleisön näkökulmasta. Kaikki haastateltavat ovat jossain vaiheessa tehneet musiikkia ensisijaisesti nuorille ja silloin nuorisotyö näkyy sanoituksien tekstien rakenteessa. Lyriikat halutaan kirjoittaa nuorille suunnatusti ja helposti ymmärrettäviksi. Lisäksi sanoituksissa halutaan puhua nuorille. Haastateltavat kertoivat, kuinka gospelmusiikin sanoituksissa kyse ei ole pelkästään musiikista, vaan halutaan myös puhua nuorille. Nuorisotyö on näköalapai-

kalla nuorten elämään ja sieltä voi ammentaa niin laulujen aiheita kuin motivaatiota tehdä sanoituksia.

Kysyin haastateltavilta seuraavaksi, näkyykö nuorisotyö sävellyksissä. Tähän kysymykseen tuli kaikilta yksimielinen vastaus ja se oli kielteinen. Jokaisen kohdalla musiikkityyli ja säveltäminen olivat niin henkilökohtaisia asioita ja itselle tehtyjä, että sävellyksissä nuorisotyön näkyminen on heidän mielestään lähes mahdotonta. Sävellykset ja musiikkityyli halutaan pitää sellaisena kuin se itsestä ja bändistä tuntuu hyvältä. Sävellyksiä ei siis ole suunnattu suoraan nuorille eikä oikeastaan kenellekään, vaan tehdään ja soitetaan sellaista musiikkia, joka tuntuu itsestä hyvältä ja kiinnostavalta. Haastateltavat kuitenkin myönsivät, että kyllä he tietävät millaista musiikkia tämän päivän nuoret kuuntelevat. He ajattelivat, että nuoret saataisiin kyllä kuuntelemaan enemmän gospelmusiikkia, jos tehtäisiin heidän musiikkimakuun sopivaa musiikkia, mutta näin tekemällä haastateltavat tuntuivat hukkaavansa itsensä. Näin tehdessä he kokisivat, etteivät tekisi enää omaa musiikkia.

Puhuttaessa esiintymisestä, nousivat lähes kaikkien kohdalla samat asiat käsitteilyyn. Ensimmäisenä kahden haastateltavan kohdalla esiin nousivat rippikoulu-konsertit. He kokevat, että nuorisotyönohjaajina heille ei ole ollenkaan vierasta olla tekemisissä rippikoululaisten kanssa ja vaikkapa konsertoida heille. He kokevat, että heillä on jonkinlainen käsitys siitä, mitä nuoret näistä konserteista ajattelevat ja miten he tulevat käyttäytymään. Heidän ei tarvitse esimerkiksi pelätä rippikoululaisten kohtaamista, mikä saattaa tulla kysymykseen muilta aloilta tulevien gospelmusikoiden kanssa. Yhteinen asia, joka nousi esille kaikkien haastateltavien kohdalla, oli kappaleiden välissä pidettävä pienet puheet eli spiikkaukset. Nuorille puhuminen ei ole vierasta ja se koetaan siksi hyvin omaksi alaksi gos-

pelmuusikon roolissa ollessa. Spiikit voidaan kohdistaa helposti nuorille ja silloin nuorisotyö näkyy gospelmuusikon roolissa. Haastateltavat kokevat, että heidän on helppo puhua nuorille, koska tuntevat heidän maailmaansa jo päivätyön puolesta.

6.3 Nuorisotyön haastavat asiat ja niiden näkyminen gospelmuusikon työssä

Pyysin haastateltavia kertomaan, mitkä asiat nuorisotyössä he kokevat haastaviksi. Esille tuli paljon asioita, mutta useamman kohdalla esille tulleita löytyi myös. Nuorten koko ajan kasvava kohtaamisen tarve ja nuorten nykypäivän ongelmiin vastaaminen nousi esille lähes kaikkien vastauksissa. Tähän kohtaamisen ja nuorten sielunhoidollisiin ja itsetuntoon liittyviin ongelmiin vastaaminen on koettu erittäin haastaviksi. Keinot saada nuoria juurtumaan ovat olleet myös hukassa. Näiden lisäksi Raamatun opettaminen ja Jumalasta puhuminen nuorille sopivalla kielellä ja heille ymmärrettävällä tavalla on koettu haasteeksi. Tänä päivänä evankeliumin eteenpäin vieminen nuorille ja heidän saaminen pohtimaan elämän tärkeitä kysymyksiä on tuonut haasteita työhön. Työn päättymättömyys eli ajatus siitä, että nuorisotyö ei lopu koskaan, on myös ollut haasteena useamman haastateltavan mielessä.

Kun sitten kysyin näiden asioiden näkymisestä gospelmuusikon ammattia toteuttaessa, olivat vastaukset hieman hajanaisia ja erosivat toisistaan. Toisaalta osa haastateltavista oli sitä mieltä, että samat ongelmat ovat esillä myös siellä ja ne ovat nähtävissä. Nämä haastateltavat olivat myös sitä mieltä, että asiat eivät siellä ahdistu samalla lailla kuin nuorisotyössä. Toiset haastateltavat taas puolestaan olivat sitä mieltä, että samat ongelmat ovat nähtävillä, mutta niille ei voi oikein tehdä mitään. Ne näyttäytyvät gospelmuusikolle ikään kuin kuplana. Kaikki olivat kuitenkin sitä mieltä, että gospelmuusikkona asioille ei voi juurikaan tehdä

mitään, vaikka ne olisikin nähtävissä. Tämä siksi, että keikkavierailut ovat niin nopeita tilanteita tulemisineen ja lähtemisineen, ettei kenenkään nuoren kanssa juuri koskaan jää aikaa jutella muutamaa sanaa enempää. Haastateltavat olivat sitä mieltä, että asiat hoidetaan gospelmuusikon roolissa eri tavalla. Pyritään rohkaisemaan nuorta hakemaan apua ja juurtumaan oman paikallisseurakuntaansa. Näin nuori voi löytää avun, saada hoitoa, tulla kenties uskoon ja pelastua. Tämän kaavan esitti yksi haastateltavista, muiden sanoessa asian hieman eri tavalla. Haastateltavat olivat sitä mieltä, että nuorisotyönohjaaja voi kohdata nuoren hetkessä ja kasvotusten, mutta gospelmuusikon täytyy tehdä se ikään kuin musiikin kautta. Sen voi tehdä kertomalla tärkeitä asioita laulujen sanoissa ja koskettamalla sävellyksillä. Gospelmuusikko kohtaa nuoren musiikin avulla.

6.4 Nuorisotyön mielekkäät asiat ja niiden näkyminen gospelmuusikon työssä

Kysyessäni haastateltavien mielipidettä siitä, mitkä asiat nuorisotyössä he kokevat mielekkäiksi ja tärkeiksi, olivat vastaukset hieman erilaisia keskenään. Yhteinen kiitoksen aihe kaikilta oli se, että saa ylipäätään olla tekemässä niin hienoa työtä kuin nuorisotyö. Kiitollisuus omasta työstä nousi siis tärkeäksi ja mielekkääksi asiaksi.

Haastateltavat pitivät tärkeänä sitä, että nuoria kohdataan, vaikka heidän kohtaaminen on myös haaste. Kristillisen arvomaailman mallina toimiminen nousi esille myös muutaman haastateltavan kohdalla. Mielekkäänä pidettiin myös sitä, että seurakunnan toiminta on todella hengellistä toimintaa, että seurakunnan profiili on oikeasti hengellinen. Tärkeäksi koettiin myös se, että saa opettaa nuoria ja kertoa heille Jumalasta. Hengellisyyden ja sielunhoidollisten aiheiden esillä pitäminen koettiin myös mielekkääksi nuorisotyössä. Erittäin mielekkäänä nuorisotyössä

piti useampi haastateltava sitä, että saa itse todella nähdä kuinka Jumala toimii ja saa nähdä Jumalan työn tulosta, ja tämän kautta myös oman työnsä tulosta. Työn jäljen konkreettinen näkeminen tuli näin esille tärkeitä asioita mietittäessä.

Puhuttaessa siitä, näkyvätkö nämä haastateltavien mainitsemat mielekkäät ja tärkeät asiat gospelmuusikon näkökulmasta, olivat mielipiteet melko yhtenäiset. Yhtä lailla Jumalan toimiminen ja nuorisotyön jälki näkyy, mutta asiat eivät ole yhtä konkreettisia. On tietoa siitä, että Jumala toimii, mutta sitä ei näe yhtä helposti. Muutamat haastateltavista totesivat, että on ehkä ihan hyvä, ettei työnsä tulosta näe liian tarkkaan. He totesivat, että tästä saattaisi tulla ikään kuin koroke gospelmuusikolle ja tunnettuus saattaisi niin sanotusti nousta päähän. Muutamat haastateltavista kertoivat, että asiat, jotka he kokevat mielekkäiksi nuorisotyössä, antavat perustavaa laatua olevan pohjan gospelmuusikon työlle. Ne antavat heidän mukaansa motivaation ja syyn tehdä gospelia. He kokevat, että musiikki on väline toteuttaa näitä tärkeitä ja merkityksellisiä asioita.

6.5 Nuorisotyöstä välineitä keikkailuun

Kysyin haastateltavilta, mitä välineitä he kokevat saavansa nuorisotyöstä gospelmuusikon työhön. Vastauksia tuli monenlaisia, mutta muutamat niistä olivat yhtenäisiä. Gospelmuusikoita keikoille tilaavat henkilöt ovat usein seurakunnan työntekijöitä ja silloin gospelmuusikon on helppo ymmärtää häntä tilaajana ja toisaalta myös tietää ne asiat, mitä seurakunta on jo tehnyt, jotta keikka ylipäättään saataisiin toteutumaan. Nuorisotyötä päätyökseen tekevä gospelmuusikko omaa siis paljon ymmärrystä tilaajaansa kohtaan ja se on keikkojen kannalta todella hyvä. Samassa aihepiirissä tärkeänä pidettiin myös sitä, että seurakuntien käytännöt ja perinteet ovat tutut, joten keikkaillessa tekeminen ja oleminen ovat hyvin luon-

tevaa. Haastateltavat totesivat, että siinä ikään kuin puhutaan samaa kieltä. Gospelmuusikko saa myös kollegoistaan hyviä kontakteja vaikka tulevaisuutta varten keikkoja silmällä pitäen.

Nuorten kohtaaminen, puhuttelevat aiheet puheisiin ja tuttu kuulijakunta koettiin myös hyväksi asioiksi, joita saa nuorisotyöstä gospelmusiikkikeikoille. Lähes kaikki haastateltavat totesivat työnsä nuorisotyössä antavan paljon gospelmusiikin parissa tekemälleen työlle. He kokevat nuorisotyön antavan pohjan ja hyvän tunnun koko tekemälleen gospelmusiikille.

6.6 Hengellisen työn vaikutus gospelmusiikin tekemiseen

Nuorisotyönohjaajat ovat hengellisen työn tekijöitä, joten kysyin haastateltavilta, miten he kokevat hengellisen työn vaikuttavan gospelmusiikin tekemiseen. Vastaus oli kaikilla sama, vaikutus on suuri, mutta sen eri vivahteet erosivat hieman toisistaan. Samaa mieltä oltiin myös siitä, että hengellisestä työstä on sekä etua että haittaa. Useampi haastateltava totesi eduiksi sen, että hengellinen työ antaa varmuuden puhua uskon asioista, esimerkiksi keikoilla tai kirjoittaessa lauluun sanoja. Koska aiheet ovat jo ennestään tuttuja, on niiden käsitteleminen tuttua ja turvallista. Hyötynä nähtiin myös teologian hallitseminen ja Raamatun opettaminen, niistä voi ammentaa paljon sanoituksiin. Hengellinen työ nähtiin myös kasvattavana tekijänä esimerkiksi sanoitusten kirjoittamisessa. Tarkoittaen sitä, että työn puolesta tulevat hengellisyys voi kypsyttää sanoituksia paremmiksi, koska olet aiheen kanssa tekemisissä myös omassa päivätyössäsi.

Asiassa nähtiin myös haittapuolensa. Haastateltavat pohtivat sitä, onko uskonasioiden käsitteleminen jo niin tuttua, että sanoitusten tekeminen ja muusikkona asi-

oista puhuminen on jo liiankin tuttua. He pohtivat voiko asiat alkaa tuntua tylsiltä ja näkykö se sitten esiintymisessä ja vaikka sanoituksissa. Esille nousi myös hengellinen väsyminen, ehkä asioiden käsitteleminen liikaa, joka voi johtaa turhaan märehtimiseen.

Haastateltavat kokevat myös, että he ovat yhtä lailla esimerkkejä kristittyinä kuin nuorisotyönohjaajatkin. Monesti muusikoita seurataan jopa tarkemmin. He ovat yhtä lailla vastuussa opetuksistaan kuin nuorisotyönohjaajatkin. Tämä pitää heidän mielestään muistaa myös gospelmuusikon ammattia toteuttaessa. Vaikka hengellinen työ antaa paljon hyvää myös gospelmuusikon ammattiin, pitää silti muistaa tarkkaan vastuunsa kristittyinä.

6.7 Näkykö gospelmuusikosta se, että hän on myös nuorisotyönohjaaja?

Tiedustelin haastateltavilta heidän mielipidettään siitä, näkykö heistä gospelmuusikkoina heidän mielestään se, että he ovat myös nuorisotyönohjaajia. Suurin osa heistä oli sitä mieltä, että se näkyy. Yksi oli sitä mieltä, että hän toivoo, että hänestä ennen kaikkea näkyisi se, että hän on kristitty. Yhtä mieltä oltiin siitä, että varsinkin kappaleiden välisistä pienistä puheista ja keikan ulkopuolella tapahtuvasta toiminnasta on todennäköisintä saada vinkkiä siitä, että muusikko on ammatiltaan myös nuorisotyönohjaaja.

Haastateltavat totesivat myös, että tämä asia on kovin yksilöllistä. Toisista toinen ammatti näkyy todella selkeästi ja hän tuo sen esille. Asian koetaan myös riippuvan siitä, missä asemassa bändissä itse on. Johtavan laulajan asemassa on enemmän puheita, mutta niin sanottu taustasoittaja ei ole keikkojen aikana juurikaan äänessä. Haastateltavat kokevat tämän aiheen olevan hieman hankala pohtia, sillä

he ovat olleet, yhtä heistä lukuun ottamatta, aina nuorisotyössä eivätkä ole olleet millään muulla työnantajalla töissä. Tämän takia on vaikeaa verrata, miten tilanne voisi olla toisin.

6.8 Nuorisotyönohjaajan työn anti gospelmuusikon työlle

Kysyin haastattelun lopuksi haastateltavilta vielä muutamia kysymyksiä, jotka ovat ikään kuin kokoavia. Ne antavat mahdollisuuden lisätä vielä jotain, mikä ehkä jäi sanomatta. Kysymyksiä oli kolme, mutta kokoaan niistä esiin tulleet ajatukset tämän yhden väliotsikon alle.

Kysyessäni haastateltavilta, mitä he kokevat näiden kahden työn antavan toisilleen, kertoivat he seuraavaa. Käytännön tukea koetaan saavan todella paljon. Näihin kuuluu ehdottomasti yhteislaulujen säestäminen, jotka ovat tulleet tutuksi jo oman päivätyön kautta. Keikkojen sopiminen tuntuu mutkattomammalta ja asioiden sopiminen helpolta, kun tilaajana on kollega tai muu seurakunnan työntekijä, joiden kanssa on päivätöidenkin puolesta tekemisissä.

Haastateltavat kokevat näiden kahden työn kulkevan käsi kädessä, sulautuneina toisiinsa. Hyvästä musiikista ja hyvistä puheista saadaan loistava resepti gospelmusiikille, jota tukee paljon nuorisotyönohjaajan ammatti. Haastateltavat kokevat iloa saada tehdä molempia näitä töitä. Se on heille hyvin tavallinen ja tuttu tilanne.

Muutama haastateltavista koki myös, että on hankalaa pohtia näiden kahden ammatin antia toisilleen, koska ne ovat molemmat niin kiinni omassa persoonassa, että niitä on hankala erottaa. He kokevat olevansa uskovia ihmisiä, olivat he sitten

nuorisotyössä tai missä tahansa muussa työssä. He kertovat kuitenkin, että on paljon asioita, jotka nousevat työstään nuorisotyössä, joita ilman gospelmuusikon työ olisi hyvin erilaista.

7 POHDINTA

7.1 Tutkimuksen yhteenveto ja johtopäätökset

Sain molempiin tutkimusongelmiini vastauksia gospelmuusikoille tekemistäni tutkimushaastatteluista. Ensimmäiseen ongelmaan oli hieman helpompi saada vastauksia. Toisen ongelman kohdalla piti haastateltavien vastauksia analysoida ja tulkita hieman tarkemmin.

Tutkimukseni ensimmäinen ongelma oli: Mitkä asiat työstään nuorisotyössä tukevat gospelmuusikon ammattia? Gospelmuusikot kokivat, että käytännön asiat, joita he tekevät päivittäin työssään nuorisotyössä, tukevat heitä parhaiten muusikkona. Näihin kuuluvat muun muassa nuorten kanssa ajan viettäminen ja heidän kohtaaminen kaikissa muodoissaan, opetusten pitäminen, hengellisten asioiden pohtiminen sekä tuttavat ja kontaktit, joita tulee nuorisotyön myötä. Kaikista näistä gospelmuusikot kokivat ammentavansa eniten. Molemmat ammatit ovat käytännönläheisiä ja siksi varmasti käytännön tuki on paras tuki. Myös nuorisotyönohjaajien työajattomuudesta koettiin olevan paljon tukea, sillä molempien töiden ollessa työajattomia, on vapaapäivien ja työaikojen siirteleminen huomattavan helppoa.

Toinen tutkimusongelmani oli: Mitkä asiat työstään nuorisotyössä eivät tue gospelmuusikon ammattia? Tämän tutkimusongelman kohdalla suorien vastausten saaminen oli hieman hankalaa. Mutta tulkitsemalla ja analysoimalla vastauksia sai siihenkin poimittua asioita haastateltavien vastauksista. Nuorten pahoinvointi ja sen haasteellisuus koettiin erittäin haastavana ja ongelmallisena asiana. Samat ongelmat, jotka ovat nähtävissä nuorisotyössä, heijastuvat myös gospelmuusikon

työhön, mutta niihin puuttuminen on lähes mahdotonta gospelmuusikon työn hektisyyden vuoksi. Asioihin ja ongelmiin ei voida keskittyä samalla tavalla kuin nuorisotyönohjaajan työssä. Nuorten pahoinvointi ja kohtaamisen kasvava tarve koettiin siis asiana, joka ei tue gospelmuusikkoa hänen työssään. Toinen asia on nuorten koko ajan kasvava kohtaamisen tarve. Gospelmuusikon työssä nuorten kohtaaminen rajoittuu käytettävissä olevan ajan takia lähinnä kuulumisten vaihtamiseen ja pinnallisista asioista puhumiseen. Gospelmuusikon on mahdotonta vastata nuorten tarpeeseen kohdata ja puhua aikuisen kanssa hengellisistä ja nuorten elämään liittyvistä asioista. Näihin asioihin gospelmuusikon kokivat, että pysyvät vastaamaan paremmin nuorisotyönohjaajan työssään. Nuorten kasvava kohtaamisen tarve ei täten tue gospelmuusikkoa hänen työssään.

Alaongelmiini liittyivät kysymykset siitä, mitä asioita nuorisotyöstä gospelmuusikot pitävät hyötyinä ja mitä asioita haittoina. Alaongelmiin kuului myös hengellisen työn vaikuttaminen gospelmusiikin tekemiseen. Myös nuorisotyönohjaajan näkyminen gospelmuusikosta oli yksi tutkimukseni alaongelmista. Nostavia ja kantavia asioita haastateltavat kertoivat paljon, niistä eniten mainittuja olivat ilo omasta työstä gospelmusiikin parissa ja Jumalan toiminnan näkyminen sekä myös gospelmuusikon näkökulmasta. Hengellisen työn koettiin vaikuttavan musiikin tekemiseen paljon, eniten sanoitusten kirjoittamiseen. Haastateltavat olivat kahta mieltä siitä, näkyykö heistä esiintyessään se, että he ovat myös nuorisotyönohjaajia. Kahta mieltä oltiin siksi, että toisilla heistä näiden kahden ammatin sulautuminen oli vahvasti koettu asia ja toisille heistä oli helppoa erottaa nämä kaksi ammattia toisistaan. Haastateltavat, jotka kykenivät jollain tasolla erottamaan itsensä näiden kahden eri ammatin roolit, toivoivat heistä näkyvän ensisijaisesti se, että he ovat kristittyjä.

Johtopäätöksenä tästä tutkimuksesta voin todeta, että nuorisotyönohjaajan toimissa myös gospelmuusikkona, on näiden kahden ammatin yhdistämisestä paljon hyötyä gospelmuusikon ammatin näkökulmasta katsottuna. Molempien töiden työajattomuuden kannalta ammattien yhdistäminen on helppoa ja sitä näkee nykypäivän Suomessa paljon. Maassamme on useita gospelmuusikoita, jotka ovat ammatiltaan myös nuorisotyönohjaajia. Vaikka näiden kahden työn yhdistämisessä on myös haasteensa, osoittaa tämä tutkimus sen, että nuorisotyönohjaajan ja gospelmuusikon työt ovat yhdistettävissä ja nuorisotyönohjaajan työstä on enemmän hyötyä kuin haittaa gospelmuusikon ammatin näkökulmasta katsottuna.

7.2 Tutkimuksen luotettavuus

Tutkimuksen luotettavuus on hyvällä tasolla, koska koin haastateltavien sanovan kaiken, mitä he halusivatkin sanoa. Annoin heille haastattelun lopuksi vielä mahdollisuuden täydentää kertomiaan ajatuksia ja kertoa ajatuksia, jotka olivat mahdollisesti jääneet haastattelun kuluessa sanomatta. Koen, että tutkimuksen luotettavuuden tasoa entisestään nostaa se, että en kysynyt haastatteluissa mitään, joka kuuluisi nuorisotyönohjaajan vaitiolovelvollisuuden alle. Tässä kohtaa olisi haastateltavilla muuten saattanut olla ongelmia. Mutta koska vältin näitä kysymyksiä, koen että tutkimus on luotettava ja onnistui täten luotettavuudeltaan erinomaisesti.

7.3 Oma pohdinta

Tämän opinnäytetyön tekeminen oli sekä rankkaa että antoisaa. Tutkimusongelmien asettelu osui kohdalleen, sillä sain ongelmiini ja kysymyksiini vastaukset.

Tutkimuksen tekeminen ei ollut helppoa. Suurimman haasteen koko opinnäytetyön tekemiselle toi aikataulu ja opintojen yhdistäminen kokopäivätöihini.

Olen onnellinen, että sain tehtyä hyvän opinnäytetyön, joka vastaa mielestäni oman kirjallisen tuottamiseni osaamisen tasoa. Olen tyytyväinen tutkimushaastatteluista saamiini tuloksiin ja ne vastaavat tasoltaan asettamaani tavoitetta niiden suhteen. Kaiken kaikkiaan koko opinnäytetyö vastaa asettamiani tavoitteita hyvin ja jossain määrin jopa ylittää ne. Uskonpuutetta oli huomattavissa määrin matkalla, mutta olen loppujen lopuksi erittäin tyytyväinen saavutukseeni.

Eniten iloa tämä opinnäytetyö toi minulle tutkimushaastatteluiden osalta. Olen jo pitkään ollut kiinnostunut nuorisotyönohjaajan ja gospelmuusikon töiden yhdistämisestä ja nyt pääsin sitä vihdoinkin tutkimaan. Olen iloinen, että sain haastatella hienoja ja taitavia gospelmuusikoita tutkimustani varten. Iloitsen heistä jokaisesta ja kiitän heitä sydämeni pohjasta osallistumisesta.

LÄHTEET

Elämä – usko – rukous. Rippikoulusuunnitelma 2001. Helsinki: Kirkkohallitus. Saatavissa:

<http://www.evl.fi/kkh/to/kkn/rippikoulu/rpksuunnitelma2001.htm#5%20%20Musiikki%20rippikoulussa>. Luettu: 15.2.2010.

Huovinen, E. 2005. Uppoamaton laiva. Teoksessa: T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy. 13-20.

Hämäläinen, P. 2001. Jaksamisesta innostumiseen: työssä ja elämässä. Helsinki: Tammi.

Karhumaa, M. 2000. Musiikkibisnes: kevyt musiikki ammattina ja liiketoimintana. Helsinki: Edita.

Könönen, J. & Huvi, T. 2005. Kahden maan kansalaiset: Suomi-gospelin historiaa. Saarijärvi: Offset Oy.

Launonen, P. & Pesonen, M. 2005. Koulutuksen haasteet – katekeetasta kasvatuksen ammattilaiseksi. Teoksessa: T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy. 267-279.

Lähdesmäki, V., Miettinen, O. & Taipalus P. 2005. Koneet kulkee läpi yön. Terapia 1988–2005. Tampere: Tampereen yliopistopaino Juvenes Print.

Maukonen, J. 2005. Musiikki nuorisotyössä. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy. 156-172.

Monikasvoinen kirkko: Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2004–2007. 2008. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus.

Ruusuvuori, J. & Tiittula, L. 2005. Tutkimushaastattelu ja vuorovaikutus. Teoksessa: J. Ruusuvuori & L. Tiittula (toim.) 2005. Haastattelu, tutkimus, tilanteet ja vuorovaikutus. Tampere: Vastapaino. 22-56.

Salmi, P. 2005. Nuorisotyöntekijä ja muuttuva työkuulttuuri. Teoksessa: T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy. 256-266.

- Simojoki, P. 2007. Exit: apostolin kyytiä: tarinoita lavalta ja lavan takaa. Helsinki: Kirjapaja.
- Talvio, M. 2005. Nuorisotyö verkostoissa. Teoksessa: T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy. 280-292.
- Tiittula, L. & Ruusuvuori, J. 2005. Johdanto. Teoksessa: J. Ruusuvuori & L. Tiittula (toim.) 2005. Haastattelu, tutkimus, tilanteet ja vuorovaikutus. Tampere: Vastapaino. 9-21.
- Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2009. Laadullinen tutkimus ja sisällön analyysi. Helsinki: Tammi.

Haastattelukysymykset:

1. Kuka olet ja mistä tulet?
2. Millainen työnkuvasi on tällä hetkellä musiikin ja nuorisotyön parissa?
 - Millaisissa kokoonpanoissa olet soittanut gospelmusiikin puolella?
3. Kauanko olet tehnyt samaan aikaan gospelmusiikkia ja nuorisotyötä?
4. Miten aikasi näiden töiden parissa jakautuu?
5. Miten tasapainottelu kahden työajattoman työn kanssa onnistuu?
 - Mitkä ovat mielestäsi tämän asian edut ja haitat?
6. Miten nuorisotyö näkyy musiikissasi?
 - Sanoituksissasi? Sävellyksissäsi? Esiintymisessäsi?
7. Mitkä asiat nuorisotyössä koet haastaviksi asioiksi?
 - Ovatko nämä asiat läsnä gospelmuusikon työssäsi?
8. Mitkä asiat nuorisotyössä koet tärkeiksi/merkityksellisiksi asioiksi?
 - Ovatko nämä asiat läsnä gospelmuusikon työssäsi? Millä tavalla?
9. Mitä välineitä saat nuorisotyöstä keikoille?
10. Millainen vaikutus mielestäsi hengellisellä työllä on gospelmusiikin tekemiseen?
11. Näkyykö sinusta mielestäsi gospelmuusikkona se, että olet myös nuorisotyönohjaaja?
12. Mitä mielestäsi nämä kaksi työtäsi antavat toisilleen?
13. Haluatko sanoa vielä aiheeseen liittyen jotain?

SANKARIT JA PRINSESSAT

(san. S. Haveri & J. Salo, säv. S. Haveri & T. Haveri)

Ei jaksakaan sankarin
 pää enää raskasta kruunua nostaa
 Kultauksen vankilaan
 työn jälkeen palaa, pullon ostaa
 Koko perhe jää alle työpaineiden,
 raha helliä tunteita korvaa
 Ehkä hän tietää sen,
 mut sitä lujemmin bisnestään sorvaa

Voivoi, sanoi maailma hiljaa,
 ja nauroi takaa olkapään
 Voivoi! Miten pystyt tän kaiken kestämaan?

Prinsessa lääkäriin
 joutui kun masennus tunkeutui mieleen
 Kultauksen kellariin
 hän palaa hiljaa, lääkkeet nielee
 Pakoon pakkasta taas mennään etelään,
 mutta matkalla kaikki on hiljaa
 Kauaksi lennetään
 mut toisen sydämeen matkaa on liikaa

Se on voivoi, sanoi maailma hiljaa,
 ja nauroi takaa olkapään
 Voivoi! Miten pystyt tän kaiken kestämaan?

Mä en jaksakaan enää muuta kuin miettii,
 että on aivan turha edes yrittää!
 Ja jos sä, Herra, sallit luovutusvietin
 vielä vahvistua, mun täytyy antautua!
 Auta mua!

Voivoi, sanoi maailma hiljaa,
 ja nauroi takaa olkapään
 Voivoi! Miten pystyt tän kaiken kestämaan?
 Ja hän toivoi apuun Jumalaa hiljaa
 ja antoi tilaa sydämessään
 Hän toivoi - Isä Jumala auttoi kestämaan!